

Kihágási eljárást indítottak az összes szegedi vendéglősök ellen.

— Az árvizsgáló bizottság nem emelte fel az étlapárakat. —

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország keddi számában részletes tudósítás kapcsán beszámoltunk a vendéglői árak leszállításának újabb fejleményeiről és kimutattuk, hogy a vendéglősök sorozatos kihágásokat követtek el az által, hogy az árvizsgáló bizottság december 7-én életbelépett étlapárát nem respektálták. A vendéglősök egyenesen szembehelyezkedtek a rendelettel és kijelentették, hogy csak abban az esetben hajlandók az ételek árát — akkor sem a bizottság által meg határozott százalékoknak megfelelően — leszállítani, ha a bizottság előzőleg a piaci árakat szabályozza és az árak újbóli megállapításánál az ő szakvéleményüket is kikéri. Felkeresték ebben az ügyben dr. Dettre János kormánybiztost is, aki utasította az árvizsgáló bizottságot, hogy a vendéglősök előterjesztésének a meghallgatása után hozzon újabb határozatot.

Ez meg is történt. Az árvizsgáló bizottság kedden délután négy órára meghívta a vendéglősök kiküldöttéit, akikkel — az árvizsgáló bizottság rendes ülését megelőzőleg — az értekezlet tagjai hosszabb tanácskozást folytattak. A vendéglősök előadták sérelmeiket és számlákkal igyekeztek bizonyítani azt, hogy abban az esetben, ha a bizottság által már megállapított árak lépnek életbe, olyan tetemes veszteség éri őket, hogy kénytelenek lesznek üzleteiket bezárni. Az árvizsgáló bizottság keményszívű tagjait nem hatotta meg a vendéglősök fenyegetése és a megbeszélés után megtartott zárt ülésén egyhangulag új határoztak, hogy a kiadott rendelet minden tekintetben fentartják. Ezen az ülésén a hentesárak legmagasabb árát is fiksizozta a bizottság, azonkívül leszállította a marhahús árát 9 és 11, a sertéshús (amely különben is országosan makszimálva van) árát 13 és 14 koronára. Így azután a vendéglősök sem panaszkodhatnak, hogy nem lett olcsóbb a hús és őket mégis kényszeríteni akarják, hogy leszállítsák az árakat.

Az árvizsgáló bizottság előértekezletéről a következő tudósításunk számol be:

(Röfzetnek a vendéglősök az üzletre.)

Csonka Ferenc, az árvizsgáló bizottság helyettes elnöke megnyitja az előértekezletet és közli, hogy a bizottság legutóbbi ülése óta, amelyen az étlapárakat leszállították, a vendéglősök azzal a kérelemmel fordultak a kormánybiztoshoz és a polgármesterhez, hogy őket is hallgassák meg, mielőtt a vendéglői árakat szabályozzák. Tekintettel arra, hogy a bizottság ülése zárt, ezt a kérdést csak úgy lehetett megoldani, hogy a vendéglősök kiküldöttéit meghívták erre az előértekezletre, amelyen előadhatják sérelmeiket. A vendéglősök meghallgatása után a bizottság visszavonul és újabb határozatot hoz.

Az elnök bejelentése után hosszabb vita indult meg, amelynek során Kass János bejelentette, hogy sérelmesnek tartja, hogy a bizottság az árak megállapításánál hét koronás hús-alapárát vett számításba, holott tizenhat, tizennégy és tizenkét koronás húsarak vannak. Ezen az alapon nem jöhet ki az az ár, amit megállapítottak, hanem 30—40 százalékkal nagyobb. Elpanaszolja, hogy a tojás darabja 1.70 koronába kerül a piacon és rántottát három tojásból 2.40 koronáért köteles a vendéglősök kiszolgáltatni. Kérdi, hová jutnak a vendéglősök, akik nyolevan embert ingyen etetnek (személyzetre gondolt, akik természetesen megdolgoznak a kosztért) és a liszt kilóját 7 koronáért kénytelenek vásárolni.

Mayer Antal felvilágosításul megjegyzi, hogy a bizottság csak a legitim árakat veheti a számítás alapjául.

Kass János arról beszél, milyen nagy terheket kell a vendéglősöknek viselni, hány

helyről veszik igénybe őket és mennyit áldoznak jótékony célra. Azután kéri a bizottság tagjait, hassanak oda, hogy a húsarak és a piaci árak is arányosan leszállíttassanak, mert a jelenlegi árak mellett kénytelenek lesznek üzleteiket bezárni.

Csonka Ferenc felteszi a kérdést, hogy megengedhető-e, hogy az árvizsgáló bizottság a makszimális áron felüli bevásárlásokat tegye alapul, mire a bizottság tagjai egyhangulag nemmel feleltek.

Schermann Kálmán azt igyekszik bizonyítani, hogy Szegeden még mindig olcsók a vendéglői árak, más vidéki városok áraihoz arányítva.

Kass János kijelenti, hogy a vendéglősök hajlandók az étlapárakat leszállítani, de nem a bizottság által kívánt százalékkal, hanem az ötven százalék helyett huszonöt, a harminc százalék helyett tizenöt százalékkal. Ezek az árak maradjanak meg két hónapig és azután ismét szívesen belemennek egy újabb árredukcióba.

Schermann Kálmán a budapesti mintát ajánlja elfogadásra. A fővárosban ugyanis szárnyasok árát sokkal kevesebbel redukálták, mint a marhahúst.

Mayer Antal különösnek találja, hogy a vendéglősök a drága húsarak miatt panaszkodnak, holott például a Próféta állandóan a hatósági mérszárszékben, tehát rendkívül olcsón, szerzi be husszükségletét.

Csonka Ferenc azt hiszi, hogy az étlapok egyszerűsítése által lehetne talán az árakat leszállítani. Felkéri a vendéglősöket, tegyenek propositiót az árakra vonatkozólag, ami megtörténik.

(A bizottság fentartja a határozatát.)

Az árvizsgáló bizottság ezután zárt ülést tartott, amelyen egyhangulag elhatározták, hogy a december 7-én életbeléptetett vendéglői árakat, amelyek a legrendisabb számítás alapján lettek megállapítva, nem változtatják meg és a vendéglősök előterjesztésével érdemben nem foglalkoznak.

Ezután megállapította a bizottság a marhahús árát a következőkben:

Marha eleje 9 K, hátulja (elsőrendű hús) 11 korona, nyomtaték nélkül, marhamáj 3 korona, marhacsont 1 korona kilónként.

A sertéshús árát így állapította meg a bizottság:

Sertés karaj 14 korona, a többi rész 13 korona, fej-láb 6 korona kilónként nyomtaték nélkül.

A hentesárak legmagasabb árát is fiksizozták a következőkben:

Párisi, szafaládé, virsli, marhakolbász (kóser kolbász) 14 korona, sonka felszeletelve 30 korona, nyári szalámi 24 korona kilogrammonként.

Ezek az árak már szerdán életbe lépnek.

(A szegedi étlapok.)

Szükségesnek tartjuk, hogy a még december 7-én életbeléptetett és visszavonásig érvényes vendéglői és étkezdei étlapárakat a következőkben ismertessük:

	I.	II.	III.
	osztályu vendéglő		
Déli menü: (2 deci leves, 2 deci főzelék, 10 deka hús és 15 deka főtt, vagy 12 deka sült tészta)	6.30	5.40	3.70
Esti menü: (ugyanaz leves nélkül)	5.80	5.—	—
Leves:	—50	—40	—32
Főzelék feltéttel:	3.70	3.50	3.—
Marhahús mártással:	3.70	3.50	3.—
Marhapörkölt:	4.20	3.80	3.—
Külön főzelék (üresen):	1.—	—90	—80
Tészta, sült, v. főtt és torta adagonként	1.60	1.40	1.30

Palacsinta drbkint:	1.—	—80	—60
Sült (marha, borju, sertés) garnirozva:	4.50	4.20	3.30
Rostélyos:	6.—	5.60	—
Filé és bifsztik:	6.50	6.—	—
Csirke (fél):	7.50	7.—	—
Pácolt nyelv:	4.20	3.80	—
Velőtojás:	4.20	3.80	—
Székelygulyás:	4.20	3.80	3.—
Marhagulyás:	4.20	3.80	3.—
Borjupörkölt:	4.20	3.80	3.—
Borjumáj, piritott:	4.20	3.80	—
Borjubeccsinált:	4.50	4.20	—
Tojásétel drbkint:	1.60	1.60	1.40
Sajt:	1.40	1.10	—

Az ülés berekesztése előtt felszólaltak a szociáldemokratapárt kiküldöttéi, akik a leg határozottabban kijelentették, hogy az árvizsgáló bizottság rendeletét a munkástanács tagjaival a legszigorúbban ellenőriztetni fogják és a legcsekélyebb visszaélést is súlyosan megtorolják.

Itt jegyezzük meg, hogy a Délmagyarország keddi cikke alapján, a megállapított étlapárak be nem tartása miatt, dr. Temesváry Géza h. főkapitány megindította a kihágási eljárást az összes szegedi vendéglősök ellen.

HIREK

000

Hirdetők figgelmébe.

A fűtési és világítási rendelet, valamint a munkásainkkal kötött egyezmény folyán nyomdánk üzeme reggel fél 8 órától délután fél 2 óráig tart. Felkérjük tehát a közönséget, hogy a hirdetéseiket délelőtt 11 óráig szíveskedjenek leadni, mert a későbbben hozott hirdetéseket csak egy nappal később jelentethetjük meg.

— A forradalom támasza. Ki lehet Szegeden a forradalom támasza, legfőbb támasza? Ki más, mint egy politikai napilap. De melyik politikai napilap? Hát melyik? Csak egy, egyetlen egy. Az, amelyik délután jelenik meg. Amelyik amellet, hogy délután jelenik meg, Csak azért is Tisza cimen szállt sikra Tisza mellett, amikor Károlyiék a legelszántabb harcot folytatták az ellen, hogy az egykori diktátor tegye a koronát a ma már szintén egykori király fejére. Az a délutáni lap, amely ma támogatta, holnap támadta Bánffy. Az a délutáni lap, amelynek ahhoz, hogy előbb támogasson, azután támadjon, majd megint támogasson és megint támadjon, újból támogasson és újból támadjon egy pártot, csak az kellett, hogy megszülessen egy új párt. Egy új párt, az istenért, hogy legyen kit támogatni vagy támadni. Akár támogatni, akár támadni, csak az a képviselő-ség gyűjjön, az istenfáját és a párt — és elhűségét kétségbe ne vonják, az istenért. Mert az a lap, ha ő mondja, elvhi. Bizony elvhi. Volt már szocialista is. Bizony. Utána munkapárti. Azután szolgálta a sajtó főhőhért, Vázsonyit. Legujabban pedig kinevezte magát a forradalom támaszának. Ez az a lap, tessék tudomásul venni, amelynek homlokán a politikai erkölcs bélyege ragyog. Ez az a lap, amely annyit, oly szemtelenül, oly sivár elszántsággal, oly aljas módon, olyan a legutolsó hitangokat jellemző vakmerőséggel, olyan határtalan pimaszsággal és feneketlen